

La mentalitat de l'home

Hem estat comentant i parlant de la necessitat *urgent* i important de la participació de les dones, en el món de la política i en la seva definició electoral. Però hi ha un aspecte que, en moltes ocasions, s'escapa als interessats en la problemàtica de la dona. I aquest aspecte no és altre que la reacció —favorable o no— dels homes, dels qui, en certa mesura, també són responsables directes de l'actual situació de la dona. No n'hi ha prou en pensar i dir que les dones hem de participar, col·laborar. Ens cal l'ajut dels homes per aconseguir la nostra plena igualtat.

Dic això, perquè, fa pocs dies, un grup de gent de Mataró, reunida a l'entorn del "Sot", em convidaven a parlar sobre "Dona i Política". No cal ni dir que vaig acceptar de bon grat l'amable invitació i que em vaig traslladar al Maresme per a complir-la. El fet és que, una vegada més, vaig poder constatar que la principal dificultat amb la qual ensopeguem les dones continua essent els propis homes. Per què ho dic? Ben senzill. Una vegada acabada la meua exposició, que ja ha quedat reflectida en anteriors col·labo-

racions, es va encetar el diàleg entre els assistents —la majoria dels quals eren homes—. Al llarg del diàleg, es va evidenciar —i això no ho puc negar— l'interès general pel tema i per les seves possibles solucions. Però també vaig poder constatar que, malgrat l'interès (i, en certa manera, preocupació), els homes —no tots, però sí la majoria— acaben els seus plantejaments (gens polítics, en aquest cas) amb l'acudit fàcil o enginyós sobre "les pobres dones".

Es cert que la immensa majoria de dones es conformen amb la seva actual situació. Gensmenys cert que moltes d'elles no han tingut ni la possibilitat, ni l'oportunitat de sentir-se'n "contestatàries". Unes per elles mateixes i altres condicionades pel seu propi entorn familiar, social o cultural. Però el més evident de tot és que el propi home és el qui posa més entrebancs a l'hora de possibilitar una plena integració de la dona en la vida cívica-político-cultural. Aleshores, doncs, la dona —les dones— ens veiem forçades a lluitar no solament contra les estructures injustes, les lleis discriminatòries, sinó que fins i tot contra la

mentalitat de l'home.

A part d'això, hi ha un altre exemple molt més contundent i definitori de l'actitud masculina enfront de la problemàtica de la dona. Els partits polítics accepten el fet de l'existència d'una problemàtica que afecta única i exclusivament a les dones. Però no l'assumeixen. Almenys, en la seva totalitat. Qui parla de problemàtica de la dona, en els mitjans polítics? La dona. Qui defensa aferrissadament les reivindicacions jurídic-laborals-socials-econòmiques? La dona. No es pot dir que els nostres polítics no parlin de la dona ni de la seva problemàtica. Ho fan, certament. Però de passada, sense l'energia ni la contundència necessàries per a que tots, homes i dones, puguem arribar a prendre consciència real que ens cal defensar plena i obertament una problemàtica que ens atany a tots. Perquè la dona, no hem d'oblidar-ho, és una persona amb les mateixes obligacions, deures i drets que l'home. No n'hi ha prou en acceptar-ho. Cal defensar-ho. I això és el que avui, les dones, exigim dels partits polítics.

Montserrat Minobis

Nous professors, a l'Escola de Música en Arts i Oficis

L'Escola de Música en Arts i Oficis, de Figueres, que dirigeix la professora Camil·la Lloret de Gironell, ha ampliat la seva plantilla de professors, amb els mestres J. Cristau, J. Quer, A. Gadea, P. Cortada, J. Roca i N. Roura i per a les assignatures de Contrabaix, Trombó, Fiscorn, Percussió, Ténora, Tible i Flaviol.

Tots ells són antics alumnes del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9PAIS

☐ Trimestral

☐ Semestral

☐ Anual

Nom

Adreça

Telèfon

Població

Forma de pagament

☐ Presentació factura

3 mesos 250 ptes.

☐ Gir postal

6 mesos 500 "

☐ Taló bancari

12 mesos 1.000 "

Data i signatura

